

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 91 ANULU XXI.

Sabiu, in 1123 Novembre 1873.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditorul foiei pe afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretinlu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prin. și țeri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirul, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. cons. 1074/1873.

Preancinstitoru Parinti Protopopi și Administratori protopopesi Cinstitei preotimi din Archidieceș' noastră greco-orientala.

Majestatea Sea preînaltiatulu nostru Imperatu și Rege Franciscu Iosifu I-iulu; — in 20 Novembre (2 Decembre) 1848 s'a suitu pre Tronulu imperatiiei austriace și alu Regatului Ungariei. —

La diu'a și lun'a espusa a anului curinte, se implinescu 25 de ani ai Stapânirei Maiestăției Sele, — Stapânirei in istori'a Monarchiei austriace și a patriei noastre multu insemnate, și pentru prosperarea și înaintarea diferitelor interese ale popórelorú incredintiate Domnirii Maiestăției Sele de mare insemnate.

De aceea cá fii și supusi credinciosi avemu sacr'a datorintia: a aduce umilit'a și ferbintea noastră rugatiune Domnului și Dumnedieului nostru pentru preainaltulu Tronu, pentru pacea, sanatatea și îndelungat'a viétia a Maiestăției Sele preagratiusului nostru Imperatu și Rege apostolicu Franciscu Iosifu I iulu.

Deci aducendu Consistoriulu archidieceșanu acésta epocala di la cunoscinti'a Preotimei noastre, îndatoré dia totu odata, cá la diu'a susamintita, adeca Marti in 20 Novembre a. c. st. vechiu in fia-care biserica din archidieceș'a noastră sa se celebredie serviciulu Dumnediescu, facendu sântele rogaciuni prescise la serbarea Nascerei Maiestăției Sele cu îndatinat'a Docsologia.

Din siedinti'a consistoriale tienuta la Sabiu in 9 Novembre 1873.

In absentia Escelentiei Sele Par. Archieppu și Metropolitu

Nicolau Pope'a

Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu.

Pactulu.

Sabiu, 10 Novembre

Asiá dara pactulu de care facuramu amintire in nrulu trecutú esista și s'a facutu, dupa cum ni-lu descrie dlu Babesiu in nr. 86 alu „Albinei“, între domni'a sea, dlu Popoviciu Desseanu și patru ardeleni, de cari séu i e rusine a face amintire, séu, ceea ce nu put-mu crede, îi desconsidera asiá de multu, încátu nu crede sa merite a le rostí și numele, cá pre cele ale domniei sele și kolegi din Ungari'a.

Sinodulu aradanu erá inca departe, dara sórtea ca cine sa fia eppu in Aradu s'a decisu de cei siése, dintre cari două marimi acum cunoscute și patru necunoscute. Sinodiulu inse, in desiertu ascunde dlu Babesiu, a fostu mai mare, unde s'a desbatutu acestu obiectu și alte obiecte, cari pre densulu nici nu-lu atingu.

Noi, déca luámú astadi cuventulu nu o mai facemu in favórea outárei persóne, noi cu persónele nu avemu de a face. Aléga biserica cum i place și pre cine crede ca va pastorí mai bine biserica, o facemu inse pentru alta impregiurare mai ponderósa, pentru impregiurarea ca s'a comisú o ilegalitate de importantia, ca prin astfelu de apucaturi ni vedemu amenintiatá biserica in temeliele ei. Nu meritele, nu sciinti'a, nu pregatirea voru fi de ai

incolo insuștrile cari se voru cere dela fiitorii prelati bisericesci; și nu sínódele voru fi acele corporatiuni, cari sa ni garantéze ca voru fi cei mai demni alesi, ci vre-o siése inși se voru aduná într'unu conclavu, séu inquisitoriu ascunsu, voru decide asupr'a persónei pl-cute lorú și apoi și voru pune pre toti servii lorú in miscare, cu felin de felin de midilóce spre a ne pune capi bisericesci.

Si óre sa fia iertata acésta procedere stricaciósa ce póte róde viétia bisericesca cá si o cangrena? Canonulu alu 62 dela sinodulu localu tienutu in Cartagen'a dice in partea sea din urma: „Multi si dintre presbiteri, ingamfati și nepri-cepti și radicá cerbicele... intarítandu glótele cu ospetiri și cu sfaturi malitíose, ca cu necuvenita bunavointia sa-si puna siesi pre ei Eppi.“ Canonulu 13. alu sinod. I-II localu dice: „Semanaturile zizaniilorú ieretici aruncându-le in biserica lui Chsu, celu viclénu, și vedindule taiate din radacina cu sabi'a duchului, au venitu la alta cale a curselorú, apucându-se a despartí tropulu lui Chsu cu insani'a schismaticilorú.“ Cele citate ne aréta ca ce vrite au fostu bisericeii totu déun'a conventiurile cele ascunse, prin cari se póte deschide o pórtá larga de abnsuri in biserica. Sa urmarimu inse mai departe legislatiunea bisericeii noastre și sa vedemu cum pasiesce ea de aspru contra acelorú ce o turbura prin conspiratiuni de natura de ai paralisá viétia ei cea libera și intoomita spre a-si eserotá libero și fára de nici o influentia straina drepturile sele fia-care crestinn ortodocsu. Canonulu 18 alu concil. ecumenicu alu IV dice: „Crim'a de conjoinctiune și de insotire ascunsa se opresce cu totulu chiaru și de legile din afara, cu multu mai multu trebuie sa se opresca in biserica lui Ddieu, cá sa nu se faca. Deci déca óre carii clericiei séu monachi s'aru affá conjoinctându-se in ascunsu séu facendu conspiratiuni asupr'a Eppilorú, ori clericilorú confrati sa se den toti din trépt'á lorú.“ In intielesulu acest'a vorbesce si can. 34 sinod. ecum. VI. Can. 62 citatu mai susu nu sufero ocármuire usurpata prin conspiratiuni, ci nici bisericele cele rapite a nu le lasá la ei, și publicu din ele sa se scóta și sa se isgonéscá dintr'ensele prin antistiele lorú.“ Va sa dica nici comunione sa nu aiba crestini cu astu-felin de ómeni.

Canonulu 13 alu sinod. III localu pre clericiei cari se affalu conspiratiuni îi depune și pre laici îi segregéza.

Biserica inse nu are lipsa de a tende la mijlócele ei cele mai aspre, cu atátu mai vertosu cu cátu rebelii nostri bisericesci, cá totu-déun'a, se desvalideza ei de sinele, din di in di ómenii de bine de alta parte au cunoseutu déjà nisuinti'a de o dicta'ura demagogo-oligarchica cu eschiderea clerului inaltu in biserica și cunoscinti'a acésta se respándesce in fia-care di totu mai multu și mai departe, inse ei au și sperantia firma ca aceste suntú trecatórie, cum au fostu și alte napásturi ale bisericeii in trecutú.

Biserica noastră a trecutú prin fase și mai grele decâtú acestea și ordinea, și legalitatea mai tárdiu totusi au triumfatú. Istori'a ne spune despre ingerinti'a calvinilorú in biserica, cari, celu putienú nu avéu atestatu de botediú dela vre-unu parochu gr. or. Istori'a ne spune despre ingerinti'a papismului pána ne-a stricatu cu totulu biserica in pártile noastre, și din tóte aceste o ómu vedutu noi cu ochii esindu triumfatórie in dílele noastre.

Dara ce sa stamu noi la datele aceste prosaice din istori'a particularia a bisericeii noastre. Sa ne aducem aminte ca pre la finea seculului. IV și inceputulu seculului V, cândú se affá pre scaunulu patriarchale in Constantinopole S. Ioanu Chrysostomu, Antiochianulu celu renumitu pentru oratori'a sea și pentru iubirea sea de dreptate și ádeverú inca se petreceau lucruri, cari pareau ca voru stricá și nimicú biserica și voru întunecá dreptatea și áde-

verulu, radicându vely'a celorú ce faurescu planuri intr'ascunsa. Atunci adeca se nascuse óerta pentru óntu invetiatoriu alu bisericeii, anume Origenu. Óre cari calogári alungati pentrucá nu voiau a subscrie anatem'a asupr'a lui Origenu, dictata de patriarchulu Alesandriei Teofilu, fura primiti sub scutulu lui Chrysostomu, de-si nu le aprobá invetiatur'a. Acésta impregiurare nevinovata a folosit'o Teofilu cá „aperatoriu“ alu bisericeii și alu invetiaturilorú ei spre a organisá unu sinodu spre a condemná pre Chrysostomu. Temendu-se organisatoriulu sinodulu de poporulu din Constantinopole și au tienutu sinodulu la o mosia imperatésca, numita Stejariu, in apropierea Chalcedonului, de unde si sinodulu s'a numitu synodus ad Quercum, (συνδος προς την Ακύν) se intielege, unu sinodu, de care numai cu indignatiune și aduce aminte biserica. Sinodulu acest'a, in care Chrysostomu, n'a afflatu lucru demnu de a se presentá, pasindu doi diaconi de pusi pentru a dulteriú și alte fáradelegi cá martori, precum si unu calogaru pedepsitu pentru multe crime — lo judeca, pre Chrisostomu de vinovatu pentru imoralitate (!), pentru neinteresu de biserica și cele bisericesci (!) și de inalta tradare (de eresulu lui Origenu n'a fostu nici pomenire). Imperatulu lo tramite in esilu pre Chrysostomu. Poporulu inse acum cândú a auditu de aceste n'a asteptatu sa se pronuncia biserica, o a inceputu a ferbe, asiá încáto, cândú a vedutu militi'a destinata spre escortarea patriarchului esilatu, a inceputu a emenintá pre imperatulu. Chrisostomu provóca inse multimea sa fia pre pace. Dupa departarea patriarchului in esilu, a două di, ferberea a fostu și mai mare, la carea s'a mai adansu și unu cutremuru de pimentu. Tóte aceste a înduplecatu curtea sa chiamo pre esilatu inapoi și a trei'a di esilatulu intra cá in triumfu in Constantinopole, aclamatu de entusiasmulu poporului. Teofilu rusinatú a fugitu intr'ascunsa la Alesandria'a.

Dara câte alte de aceste s'aru poté aduce spre dovedirea cátu suntú de trecatórie lucrurile ce se tiesu in ascunsu cu scopu de a paralisá legea și ce s'farsitu rusinatú au in cele din urma, dovedindu-se calumniele aruncate fára crutiare asupr'a dreptilorú de calumnie și dându-se de golu nisuintiele cele interesate cá unele ce erá sa servéscá numai pentru anumite persóne, dara nu binele comunu alu bisericeii.

Fára de a implorá dara asprimea canónelorú pentru fapte cá cele marturisite și de dlu Babesiu, ca le a comisú in afaceri bisericesci de inalta insemnate, suntemu convinsi, ca nu va trecó multu și biserica noastră intréga, cu indignatiune va strigá, dela o margine pána la ceea-lalta, sa nu se mai comita astu-felinu de profanatiuni, de fára-de-legi chiaru, cáci biserica are sa fia unu bunu comunu pentru mângaierea sufletésca a crestiniilorú, nu inse unu câmpu de lupte pentru satisfacerea ambitiunei unni Babesiu și a cátorú-va discipuli ai sei.

Pactorile de natur'a celorú ce ne spune dlu Babesiu ca s'a tiesutu și cari le scimú si noi cum s'au tiesutu potú inse avé urmári funeste, pentru ca pána se trediescu crestiniia bisericeii noastre sa cunósca pericululu ce le vine din partea conspiratorilorú bisericeii, ni se póte periclitá biserica din alta parte, din afara de biserica. Vitalitatea bisericeii noastre scimú ca va invinge și necesurile ce i-aru veni pre usi'a deschisa de dlu Babesiu, din alta parte, inse, déca putemu avé noi linisce și comoditate, fára de a îndurá totu-déun'a suferintie seculari pentru ce sa nu o avemu?

Lasati-ve daracáli toti de lucrurile întunerecului! intrati toti pre pórt'a staului, déca voiti sa fiti cei iubiti de turm'a, carea este natiunea ins'asi. Lasati turburárele la ori ce ocaziune, dara mai cu séma cândú e vorb'a de a alege prelati bisericesci, cáci altcum luatú grea respundere asupr'a vóstra.

Aceste le dicem pentru ca vomu pacea si bun'a voire intre noi, inse deca vomu vedea ca nu ve abateti dela calca ratecurei vomu atrage atentia autoritatilor ca sa useze de legile positive ale bisericiei.

Mare sensatiune face in Ungari'a scrisoarea lui Ghyczy catre alegatorii sei, in carea conducetoriulu obositu de lupta si motiveza retragerea sea de presen'a vietii politice. Ghyczy espune in scrisoarea sea tote luptele spiritului, cari l'a costatu pana acum remanerea sea in sinulu partidei stange, adeca in opozitiunea contra ordinii lucrurilor create prin coronarea si complanarea din 1867, cum densulu mai alesu acum la inceputulu parlament lui de fatia numai in speranti'a ca va pute impaca pre cele doue partide mari s'a indoplectatu a primi mandatulu. Dara vedindu ca acesta speranti'a din ce in ce s'a facutu totu mai ilusoria, ca durarea acestei discordii va aduce cu sine ruin'a tierii, densulu nu pute fi responsabilu inaintea consciintei sele de a conlocra mai departe in unu parlamentu, in alu carui sinu elu nu se pote alipi de nici o partida.

Acesta espunere nu coprinde multu nou; demultu scia lumea intraga, ca Ghyczy nu apartiene cu intraga inima la centrulu stangu. De interesu suntu in scrisoarea lui Ghyczy doue momente: Sinceritatea, cu carea se desbatera de contradicerea contra complanarii din 1867 si pre carea o considera de o creatiune, carea nu pote delocu altera pre Ungari'a singura pentru ca senatulu imperialu aru trebui sa-si dea consentimentulu la acesta. Mai insemnata inse e marturisirea, ca Ungariiei lipseste acele relatii morale si materiale, ce le prelinde ca unu statu mare, si togm'a de aceea e aviasata la aliantia din 1867.

„Erä tempuri — dice Ghyczy in epistol'a sea catre alegatorii din Komoru — candu noi mai toti cu putiena exceptiune, credeamu de unu lucru posibilu, eluptarea totalei independentie prin conlucrarea insufletita si prin sacrificiile cetatienilor sub conjunctiuni europene favorabile si prin puterea cea mare materiale si spirituale a tierii. Intr'acea valorea de dreptu a pactelor de statu incheiate; sfasierea natiunii in partide cari si stau fatia in fatia si-si paralizeza activitatea; relationile schimbate in politic'a esterna, prin cari sustinerea monarchiei in form'a ei presenta s'a posu sub scutul interesului comunu alu Europei; recunoscerea cascigata din esperinta a pretiului celui adeveratu ce-lu are capitalulu materialu si spiritualu alu natiunii nostre, care fara o pre mare stimare de sine nu se pote asemena cu cel'a alu altoru natiuni, si in fine esperinti'a mai amara, ca sacrificiulu pentru binele comunu, afabilitatea, de a supporta acele sarcini personali si de avere, fara de cari unu statu nu pote subsista, scopuri mari inse de locu nu se potu ajunge, pentru ca lipsesce cetatienilor vointia de a aduce sacrificie si anume acelor'a, cari aru pote supporta atari sarcini numai cu putiena marginire a comoditatii loru fara greutate: tote acestea — dicu, au facutu imposibila eluptarea acelei independentie totale a tierii, carea se accentua din-atate parti si carea pana acum numai dela natiuni, cari posiedu poteri materiali si spirituali mari, si asiä inca numai prin impregnari favoritorie si cu mari sacrificie se potu elupta. A elupta scopuri ce nu se potu ajunge fara de a lua in consideratiune destula medilöcele disponibile, acest'a trece preste marginele natiunii cu o vointia tare, carea nu tientesce la scopuri nerealisabile si acest'a aru fi chiaru candu aru proveni din sentimentu patrioticu infocatu, totusi numai productulu neconsiderarei situatiunii stimarei pre suse a poteriloru si facultatiloru nostre.“

Acestea suntu cuvinte de auru, cari in momentulu dintain producu strigare de desperatiune in castrulu celoru extremi inse odata prononciate si inca de celu mai insemnatu conducetoriulu alu opozitiunii nu-si voru gresi efectulu loru clarificatoriu asupra natiunii ungare.

Tote scirile ce sosescu din Ungari'a se unescu in aceea ca situatiunea politica cu pasi repedi merge spre crise. In Pesta se vorbesc de o crisa ministeriale, decamdata numai de retragerea ministrulu de finantie Kerkapoly ca de o eventualitate care are sa vina deja in tempulu celu mai de apröpe. Chefulu sectiunii in ministeriulu comunu alu finantiloru sub Becke Vincentiu Weninger si ministrulu comerziului contele Iosifu Zichy se i'au in consideratiune ca moscenitorii dignitatiloru si suferintiloru ale domnului de Kerkapoly. Combinarile mergu

si mai departe. Impregiurarea anuciata de „Ellenör“ ca baronulu Paulu Sennyei fu primitu in 17 Novbr. in Göllö de Majestatea Sea in audientia, se privesce de simptomulu unei reforme noue radicali a cabinetului. Acesta combinatiune la tota templearea inse se pare ca e forte departe, mai apröpe e posibilitatea, ca trebuintia fusiunii partideloru, care prin scrisoarea lui Ghyczy au primitu unu nou si puternicu impulsu, a devenitu totu mai intetitoria, ca prin acest'a contopirea partideloru se va promova si pote mai curendu ca prin ministeriulu de coalitiune formatu din corifeii partidei lui Deak si Tisza, despre care s'a vorbitu atatu de multu. Posibilitatea conlucrării baronului Sennyei in acestu cabinetu nu se pote bine cugeta.

Atatu e siguru, ca pasiulu celu barbalescule alu lui Ghyczy nu va remane fara efect. Ori si catu se voru svercoli „Hon“ si Ellenör pre langa „oportunitatea“ scrisorei deputatulu din Komoru, in urma nu voru pute ascunde faptulu, ca precum acest'a scrisore fu salutata din partea populatiunii deakiste din capitala cu o demonstratiune de bucuria in modu spontanu, asiä se va areta inriurirea ei asupra conceptiuniloru si in castrulu propriu alu partidei. Se dice, ca cu Emerichu Ivankä apröpe 50 de membri s'au despartitu de centrulu stangu si s'au transpustu pre terenulu lui Ghyczy. Nu e dara indoieala, ca procesulu de despartire, adusu odata in curgere, nu va pute fi impededatu, mai alesu deca va succede reintrarea lui Ghyczy in parlamentu pre basea sea noua proclamata, prin ce elementelor de partida li s'aru da unu nou punctu de cristalisatiune. „Naplö“ saluta deja de acum pre Ghyczy ca pre verosimilulu alu doilea conducetoriulu langa Deak. Etatea cea tare inaintata a acestui din urma se pare ca va reserva pentru Ghyczy o misiune mai insemnata. Deak e befranu, devine din di in di mai slabu si are trebuintia totu mai intetitoria de linisce. Nimenea altulu e mai chematu a veni in loculu lui decatu Ghyczy.

Pört'a otomana si agentulu românü la Constantinopole.

Estragemu din „l'Indépendance belge“, din 2 Novembre (st. n.) urmatorele:

Jurnalele facu mentiune de unu incidentu curatu de forma, ce s'a petrecutu la Constantinopole, intre marele viziru si agentulu Romaniei, generalulu principe Ghic'a. Marele viziru a incredintiatu agentulu o scrisore inchisa, adresata principelui Carolu. Agentulu ceru ca in casu candu acesta scrisore s'aru raportä la afaceri de guvernü, sa-i fia incredintiata deschisa, seu celu putienu sa i se dea copie de pre dens'a. Dupa instructiile ce primise, principele Ghic'a adause ca Romani'a fiindu unu statu constitutiunalu, suveranulu nu pote primi nici o scrisore, privindu interesele tierii, fara a o transmite ministriloru sei; in urmare elu inapoi marelui viziru scrisoarea pecetluita, adresata principelui Carolu.

„Jurnalele romäne au fostu miscate de acesta procedere a Portiei. Ele o acusa ca se silesce a crea guvernulu românü dificultati gratuite si ca opune revindecariloru cele mai legiuite refuzuri iritatore. Ele observedia ca in tempulu lui Ali pasi'a, a lui Fuad pasi'a, lucrurile nu se petrecu astfelu; ca in cele din urma, Romani'a este o tiera neatarnata si ca raporturile sele cu Turci'a se marginescu in plat'a unui tributu si in acte de curtoasie reciproca destinate a mantine o unire profitabila ambelorü tieri.

„Organulu oficiosu alu guvernulu românü, Pres'a, de-si miciorandu importantia incidentulu, care nu pote fi decatu o neintielegere, si de-si constatandu ca Romani'a are interesulu positivu si celu mai statornicu de a remane totu-deun'a in relatiile cele mai amicale cu Pört'a, declara „odata pentru tote ca ömenii de statu si Turciiei trebuie sa fia convinsi ca er'a firmanelorü si a scrisoriloru viziriale a trecutü pentru totu-deun'a. Romani'a este unu statu, o putere libera si independenta, avendu in dreptu cea mai deplina suveranitate. Astfelu au facut'o tratatele, traditiile istorice, faptele positive. A esta positiie Romani'a o va mantiené cu energie, fara slabiciune, cu ori ce pretiu.“

„In celu din urma, nime nu fa in scrisu acest'a vijelia intr'unu pacharu de äpa, nici la Bucuresei, nici la Constantinopole. E o neintielegere in togm'a ca tramiterea memorandului bosniacu guvernulu austro-ungaru. Inse Pört'a, mai bine inspirata, aru face bine pre viitoriu de a se feri de incurcal'a unoru astfelu de gresieli.“

Siedinti'a I-a a Universitãtii fundului regiu tienuta in 20/8 Nov. 1873.

Comitele Mauritiu Conrad invitatü de o deputatiune de 3 membri, deschide siedinti'a cu o cuvintare de o natura cu totulü totu economica; asepta ca deputatii cu consciintia diligentia, obiectivitate si fara palima voru delibera si aduce decisiunile lorü; promitiendu din parte-si acea conduita.

Deputatulu I-ü alu orasiului Seghisiör'a (care dupa o datina vechie are rolulu de oratore alu Universitãtii) Iosifu Bacönu raspunde in numele Universitãtii — multiamindu comitelui pentru asecurarile si promissionile sele, — se plänge ca tote municipiile regatulu Ungariiei si an constituitiunea lorü afara de fundulu regiu, din care cauza pertractarile Universitãtii au a se estinde si asupra intrebãrei constitutiunii municipale a fundulu regiu. —

Presiedintele propune de membrii ai comisiunii verificatöre pre: Nagelsschmidt din Colhalmu, Dr. Racuciu din scaunulu Mercurei, Koales din Bistritia — defige apoi siedinti'a urmatöre pre Vineri in 22 Nov. —

Aduce apoi unu gravamenu a posesorulu Maurer din Seghisiör'a in care se plänge, ca consistoriulu sasescu nu vrea sa-i dea concediu, pentru de a participa la siedintie; e de parere ca acestu gravamenu sa se concreda comisiunii verificatöre spre referare. —

Procesulu lui Bazaine.

Siedinti'a dela 25 Octomvre.

(Urmare.)

Martorulu Benoit, primaru din Verdun, raportedia ca imperatulu asepta pre maresialulu, si ca manifestandu-si temerea ca orasiulu nu va fi in deajunsu aprovisionatu, imperatulu i-a raspunsu ca nu avé sa inchieteze, cãci maresialulu va gasi gat'a totu ce-i trebuiä.

D. Baygnier, adjutoriulu alu primariulu din Verdun, urmédia pre colegulu seu la bara. Depunerea acestui martoru e cu totulü conforma cu cea precedentä; pentru desbateri inse n'a adusu nici o lumina noua.

Resulta din depunerile ce s'au facutu ca aprovisionarile armatei s'au facutu conformu cu ordinele date de maresialu si aduse in cantitate regulata de densulu.

Unele din aceste convoiuri de provisiuni genau forte multu miscarile armatei, si se scie ca a trebuit sa se arda o parte dintr'ensele in ser'a de 16, spre a permite miscarea armatei. Ceea ce a impededatu armat'a Rhinulu sa merga inainte si sa ajunga la Verdun, unde erä aseptata, a fostu lips'a de munitiune care a impededatu marsiulu, si apoi sfortiarile facute de germani in di'a de 18.

Se asculta colonelulu Lewal. Unu mare sentimentu de curiositate se manifestä in auditoriu. Se scie ca colonelulu Lewal e unulu din martorii principali.

Colonelulu Lewal a fostu insarcinatu la 18 Augusta dimineti'a sa faca o recunoscere a terenulu de bataie. Ajungendu unde se aflä asediatu corpulu 3, se ivi de odata o miscare, si se luä armele.

Colonelulu urmä calea sea, si merse spre Montigny la Grange. Obusurile incepusera a plouä. Colonelulu tramise la maresialu unu oficeru, ca sa-se informede despre ceea ce se petrecea. Colonelulu se intörse la Plappeville pre la patru öre, cãci calulu seu erä obositu. Intra in biroulu generalu Jarras, si voi sa-i dea cont de misiunea sea. Generalulu nu voi sa asculte nimicu, ii dete consiliulu ca sa se duca la maresialulu care se indrepta spre Lessy. In adeveru, colonelulu se impreunä cu maresialulu la Saint-Ouentin.

Misiunea pre care o indeplinea colonelulu in dimineti'a de 18 ii fusese data directu de maresialu. Punturi particulare fusesera desemnate de maresialu colonelului pentru recunoscerea sea, mai cu sema crest'a delului dela Woippy. Positiunile alese erau de natura mai multu a adeposti armat'a sub tunurile Metzulu decatu a comandä cãile care aru pote servi la continuarea marsiulu spre piatiile Nordulu.

Maresialulu Bazaine presinta consiliulu cart'a dupa care a datu indicatiuni colonelului Lewal spre a esecuta recunoscerea sea. Martorulu o reconosce. Depunerea colonelului Lewal n'a prezentatu adi totu interesulu pre care asistentia credea sa lu gasesca. Mai tardiu se va deschide capitululu relativu la comunicatiuni, atunci acestu oficeru va fi pusu in po-

sitiune a dá esplicatiuni curioase. Martorii cari au urmatu colonelului Lewal suntu doi Jung, de Belegarde, de Chalus, Beaumont, Mornay-Soult. Espliationile date de acesti diferiti oficeri, care toti facea parte din statulu-majoru, n'au fostu mai esplicite de câtu ale colonelului Lewal. Detaliile se tarescu in acestu momentu asupr'a desbaterilor cam neînsemnate, a căroro însemnatate este inca azi de mare. Se discuta asupr'a ordinaru date seu primite, dara primirea si tramiterea acestoru ordine au influentia considerabila asupr'a evenimentelor.

Astfelu ordinu datu de maresialulu Bazaine cá sa se serve de trasurile de ambulancia pentru transportulu munitioniloru este forte importantu. Asemenea si depunerile intenditoru relative la organizarea convoiurilor de proviziuni pentru marsiulu la 14 Augustu. Se vede in mesurile luate vointi'a firma a maresialulu de a scapa de blocarea Metzului si de a merge sa ia in punctu de spriginu strategicu pre Meus'a.

Asupr'a acestoru cestiuni, situatiunea maresialulu e cu totulu inatacabile si depunerile adeveratu importante din punctulu de vedere alu rezultatulu procesulu nu voru veni decâtu in seri'a evenimenteloru posterioare incungiuirarei Metzului.

Siedinti'a din 27 Octomvre.

Martorulu Caffanel, siefu de escadronu in statulu-majoru, depune ca pre la finele dilei de 18 Augustu, a fostu tramisu de maresialulu Canrobert la maresialulu Bazaine spre a semnalá acestui din urma rezultatulu bataliei dela Saint-Privat si miscarea retrograda a trupeloru nostre care urma dupa acést'a. Maresialulu Bazaine parú ca nu-i pasa de acestu esiecu, si fiindu ca martorulu ii exprimá tristarea sea despre miscarea retrograda pre cartrebuie se o opereze corpulu lui Canrobert, maresialulu response ca nu erá locu sa se preocupe de unu evenimentu inevitabilu care deca nu se intemplace in acea di, s'aru fi potutu intemplá de siguru in a dou'a di. Dupa unu momentu, sosese capitanulu La-Tour-du-Pin care anuncie retragerea corpulu alu 4-lea. Maresialulu Bazaine dá apoi ordine pentru nóuele positiuni ce avéu sa fia ocupate.

Maresialulu Canrobert primise in diminéti'a de 14 instructiuni care lu autorisau sa indoiésca aríp'a sea drépta deca se va vedé prea strensu din acea parte.

Vine apoi comandantulu Mojon, siefu de escadronu din statulu-majoru din Parisu. Depune ca la finele dilei de 18 Augustu cându au avutu locu retragerea corpulu alu 6-le si alu 4-lea, maresialulu Leboeuf l'au tramisu sér'a pre la 9 óre, la maresialulu Bazaine; diseu maresialulu ca ne aflámu in positiunile nostre si ca maresialulu Leboeuf ascépta ordinele sele pentru a dou'a di. Maresialulu Leboeuf poté sa incépa imediatu miscarea sea de retragere. Miscarea se termina la nóue si jumetate diminéti'a fára cá sa ne inchieteze inimiculu, deca n'aru fi inceputu inca diminéti'a, acést'a miscare nu s'aru fi terminatu inainte de amédi.

D. Lachaud. — Credeti ca se poté reincepe la 17 ceea ce se facuse in diu'a de 16?

Martorulu. — Cându s'a intemplat retragerea, noi ne asceptámu la acést'a. Divisiunea maresialulu Leboeuf suferise multa pána atonci.

Reinceperea luptei a dou'a di erá dara dificilu. Martorulu Grangéz de Rouet, colonelu in statulu-majoru, vine dupa cererea aperárei, sa depuna in privinti'a faptelor ce s'au petrecutu la 6 Augustu.

Comisarulu guvernulu observá ca actele anterioare de luarea in posesiune a comandai maresialulu Bazaine, suntu cu totulu strense de afacerea actuala.

Dupa terminii legoi nu este locu a se cautá aici fapte a căroro cercetare aru trece preste însemnatatea procesulu, cáci unu ordinu de informare nu s'a datu in asta privintia.

Presidentulu. — Faceti o declaratiune seu o requisitiune?

Comisarulu guvernulu. — O simpla declaratiune.

Maiestrulu Lachaud invóca articolulu 321 din codulu de instructiune criminala care acorda acusatulu dreptu de a face cá martorii sa fia ascultati asupr'a tuturor faptelor cari au fostu relevate in actulu de acusatune si cari interesá demnitatea si onórea sea.

Aperarea atonci n'are de scopu a discutá batali'a dela Forbach; ea cere numai cá consiliulu sa binevoésca sa asculte justificarea acusatulu asupr'a diferiteloru puncte cari interesá consideratiunea sea.

D. Lachaud conchide rugándu pre presidentu sa

useze de puterea sea discretionara spre a autorisá pre martorii sa vorbésca.

Comisarulu guvernulu respecta aceste sentimente si nu se opune la ascultarea martoriloru.

D. Lachaud declara ca se voru espune numai fapte. Desbateri nu voru mai fi.

Pres. Cându soséu depesi de cátra maresialulu, tramise de generalulu Frossard, nu se dedea pre data ordine in consecuentia?

Mart. In diu'a de 5.

Pres. — Aici e vorb'a de 6 Augustu, diu'a bataliei dela Forbach.

Mart. In acea di eramu subsiefu in statulu majoru, sub ordinele generalulu Manet; nu sciámu ca corpulu 2 sa fi fostu sub ordinele maresialulu Bazaine.

Pres. — Cându venian depesi dela generalulu Frossard prin care cerea ajutoré, se tramitú inapoi ordine?

Mart. — Nu-mi adocu de locu aminte in asta privintia. Sciú ca esistá unu telegrafu la Saint-Avold, dara n'amu avutu nici odata in mánile mele. Na sciú deca telegrafulu corespundea cu Marienthal. Maresialulu Bazaine. — Credeamu ca colonelulu va fi fostu mai bine informatu despre ceea ce se petrecea in statulu majoru din care facea parte. Locuá la doi pasi departe de telegrafu.

Generalulu Montaudon depune ca la 5 Augustu sér'a, a primitu ordinu de a merge la Sarreguemines spre a inlocu corpulu 2-lea, care mergea la Bitsche. A dou'a di diminéti'a generalulu fu prevenitu ca divisiunea are sa fia atacata, in cunoscintia despre acést'a pre maresialulu Bazaine, superiorulu seu ierarhicu. Elu luá dispositiunile sele pentru lupta.

Pre la amédi brigad'a Lapasset din corpulu alu 5-lea fu atacata in mersulu seu de cátra ulani, cari o oprira din mersu.

In acelasi momentu generalulu Montaudon fu inenoscintiatu ca generalulu Frossard erá atacatu, si primí la 3 óre si jumetate o depesia dela maresialulu Bazaine prin care ii ordoná sa mérga sa ia positiune la Grossbiederstroff. Generalulu fára a se opri plecá spre a ocupa locurile preserise de comandantulu siefu. Unu oficeru de ordonantia sosi atonci spre a cere ajutoriu generalulu de Montaudon pentru corpulu alu 2-lea. Dara generalulu tacuse cu trupele sele cinci lege si trebuia sa le lase putienu sa se repauseze, cu tóte acestea tramise cá se previna pre generalulu Frossard ca erá aprópe de densulu cu divisiunea lui complecta si gat'a de lupta. Oficerulu tramesu inse, gasí Forbachulu evacuat.

La 16 Augustu generalulu Montaudon fu tramisu, pre la amédi, la stáng'a liniei francese. Maresialulu Leboeuf puse sacurile divisiunei sele, si o indreptá spre Saint-Marcel. In acestu momentu rapedirea cavaleriei care termina batali'a, se facú, si generalulu Montaudon fu tramisu de maresialulu Ars spre a taiá retragerea inimiculu. Sosindu la rípa, generalulu intelni locuitori cari ii spusera ca in vale nu se afla nici unu sufletu de omu, ca toti prussianii trecú prin delurile dela Gorze. Generalulu fu din nou adusu spre Gravelotte unde contribuí la victoria, impinse pre inimicu si bivouacá pre pamentu.

Audienti'a de la 27 Octobre.

Martorulu Armandu Alecsandre de Castagny, generalulu de divisiune in cadrele de reserva, depune ca, in diu'a bataliei dela Forbach, maresialulu i-a disu ca sa stea la dispositiunea generaliloru cari se aflau in prim'a linie, pentru casulu cându i s'aru cere ajutoré. Dupa ce a primitu aceste ordine, martorulu s'a pusu mai cu séma la dispositiunea generalulu Frossard.

Dispositiunile luate de Castagny, nu erau forte bune, dupa cum singuru spune. Diminéti'a intr'unu oficerii sei, si fiindu ca se aflau in câmpu audi tunulu. „Cându diu tunulu nu prea intielegému bine.“ Mai multi coloneli credéu ca nu e tocmai tunulu care se aude. (Risete in auditoriu). Cu tóte astea merseiu inainte, la o distantia de cinci siase kilometri, gastiú o positiune buna. Me asiedisú spre bataie. Trebuie sa spunu ca facosemu gresieles de a plecá fára sacuri cá pentru o recunóstere. Ca sa nu-mi obosescu ómenii, asceptaiú, dara de odata tunulu tacú. Merseiu inainte si cându ajunseiu pe drumulu celu mare, vedemu spectacolulu unei desordini spaimentátore. Ómeni, trasuri, totulu erá in valmasiala. Tremiseiu oficerii cá se afle ce s'a facutu generalulu Frossard. Mi se spune ca se retragea spre Sarreguemines.

Pre cându divisiunea Castagny mergea inainte, generalulu primí ordinu de a spriginu putienu la drépta. Acést'a miscare inse erá greu de executatu. Generalulu response ca va vedé deca trebuia sa se indrepte spre positiunea indicata seu sa mérga inainte. Tunulu incetase de la 3 pána a 5 óre, neaperatu pentru ca Prusienii asceptau adútoré si pentru ca nu reincepura lupt'a decâtu cându se aflara superiori la numeru. Acést'a a causatu erórea generalulu Castagny.

Capitanulu Becot e intrebatu asupr'a celoru dóue misiuni ce i s'au datu de comandantulu seu sefu d Castagny. Acestu oficeru se duse sa afle nóuele de la corpulu alu 2-le. La 5 sér'a generalulu Castagny, dupa ordinele maresialulu Bazaine, serise generalulu Frossard spre a-lu preveni ca se alla la Putellange, aprópe a-i veni in ajutoriu, deca va simti trebuintia.

Generalulu Castagny, odata ce se întórse capitanulu, ii dede ordinu de a se duce sa gasésca pre maresialulu Bazaine, si de a-i nará ceea ce se petrecuse. Maresialulu dictá atonci capitanulu Mornay-Soult dóue epistole, un'a pentru generalulu Frossard, prin care ii prescria de a se indoi in positiunea despre Calenbronn, cealalta pentru generalulu Castagny, prin care ii ordona sa remáie la Putellange.

Generalulu Metman, e intrebatu asupr'a miscárilor sele in diu'a de 6 Augustu

Generalulu, urmándu conformu cu ordinele maresialulu, se indreptá de la Marienthal, spre Vening, positiune importanta. Generalulu schimbándu o discussiune asupr'a raportulu generalulu de Renière care-lu acusa ca a mersu prea incetu, d. Duce d'Aumale róga pre marluru a se margini strictu in depunerea sea. Generalulu Metman nu primise instructiunea de a se pune la ordinele generalulu Frossard, dara intielese lesne prin positiunea ce lua, ca trebuia sa fia la dispositiunea corpulu alu 2-le.

Generalulu Montaudon, este chiecatu din nou spre a spune deca crede ca, in séra de 16 aru fi fostu posibilu a merge inainte. Generalulu a creditu ca erá imprudentu de a se aruncá inainte fára basa de operatiune, fára sa fi distrusu corpurile prusiane care se aflau pre stáng'a franceza. Afara de acést'a, unu generalu de divisiune, in asemenea ocasiuni, nu póte emite nici o parere, nu póte face de câtu datori'a sea. Numai comandantulu-sef scie ce se póte intreprinde.

Generalulu Juniacu depune ca comandá o brigada de cavalerie din arm'ta Metzului, si a ramasu pána la dóue óre diminéti'a singuru dinaintea inimiculu. Si tienendu-se cá sa nu fia luatú se retrase spre Saint-Avold.

Generalulu Bataille succede la bar'a generalulu Juniacu. Acestu generalu care a fostu ranitu in modu gloriosu in dóue renduri in acést'a companie, intrebatu despre óra cându a parasitu positiunile de la Ettargen, response ca la trei óre diminéti'a abia ultimi soldati din divisiunea sea s'au retrasu.

Generalulu Frossard, rechiecatu a depune, arata ca la 5 Augustu cându a parasitu Saarebruk, spre a se indreptá spre Forbach, a afiatu prin statulu majoru-generalu ca corpulu seu se afle sub ordinele maresialulu Bazaine.

In aceea-si di maresialulu intreba care este efectivulu generalulu? I se tramisa informatiunea ceruta, adagándu ca se alla in marsiu spre Forbach. Se ascépta sa fie atacatu. Si in adeveru la 6, pre la nóue óre diminéti'a, tunulu se audi si fuseramu atacati de armata care trecuse ríulu Sarre. Prevenitu pre data pre maresialulu, Batali'a se desemná indata si corpulu alu 2-le se gasi cu totulu angajat.

Maresialulu se aflá la Saint-Avold. Lu tinému la cuventu din óra in óra si cerému ajutoré. Mise pare cu maresialulu a datu ordine, dara n'au fostu executate, si corpulu alu 2-le ramasu angajatú singuru, a fostu sítu a se bate in retragere.

Generalulu Montaudon primise sér'a o depesia dela cartierulu generalu, care lu prevenia ca are sa fia atacatu la Sarreguemines, ca si generalulu Frossard la Spickero, ceea ce a putatu face pre generalulu Montaudon sa existe de a merge inainte.

Celelalte dispositiuni din acést'a audienti'a stablescu in modu nerecusabilu ca maresialulu Bazaine a facutu totu ce depindea de densulu spre a dá ajutoriu generalulu Frossard. Prin concursulu unoru impregiuirari deplorabile, cele trei divisiuni Metman, Montaudon si Castagny n'au pututu ajunge pre terenulu luptei. (Va urma)

Sibotiu, in 4 Novembre 1873

(Modelu de inspectiune secolaria). Dle redactoru! Comun'a noastră cu dreptu cuventu se pôte numi fericita, pentru ca ea are in fruntea afacerilor sece comunale pre unu barbato care nu numai e inaltu in statu (câtu unu Goliato), dara totu odata si unu omu invetiatu si inca in marele colegiu calvinescu din Aiuda, unde si-au însusitu nisce principie mari, mai mari chiaru decâtu stator'a sea cea uriasa, nisce principie, cari nu potu duce decâtu la bine, inse bine se însemnâmu la binele propriu alu celui ce le representeaza. Aceste principie mari aoposu sufletulu celobogatu de idei alu judei comunalu dela noi impreuna cu totu nêmulu seu in unu estasu patrioticu in anulu memorabilu 48, încâtu s'au sculat cu sabi'a contr'a inimicului nativnei nôt're si si-a castigatu merite si cununi nevestedite in loptele cele uriasie de pre bal'ta Sibotului, pre carea adî stangeni de lemne se radica si se intindu preste intregulu locu gloriosu câ unu monumentu neperitoriu de vitegi'a Vioresciloru in resbelu. Stângini acesti'a iera domnulu jude ian adusu prin inflintia sea cea mare de carea se bucura si cu carea intanea mintile Siboteniloru. Vrendu nevrendu si-a radica monumentu nu din piatra cioplita ci din lemne puse stângini pre bal'ta Sibotului; inse sa fimu intielesi. Acêstra balta, unu locu estinsu, s'au datu spre întrebuintiare oficiolatu silvanisticu reg. pre lângă o soma anticipativa ôre-care, de carea asta data nu voim sa dicemo mai multu decâtu ca aceea suma erâ sa fia si este merita pentru cladirea scôlei. Unde si cum stâ lucrulu cu acêsta întreprindere speculativa, vomu examina cu alta ocaziune, cându vomu ave date sigure despre rezultatulu acestei întreprinderi complicate, pre carea de o camdata numai dloru o zciu si o pricepu. Acum numai despre starea scôlei, cum se afla ea acum, voim sa vorbim, adeca cum stâ scôla sub inspectiunea dlu jude comunalu. De cându e dlu jude comunalu alesu inspectoru scolaru la noi pentru cultura sea, carea au fostu si unu indemnu puternicu a-lu recomandâ la unu atare postu onorificu, s'a facutu unu pasiu mare in progresulu invetiamentulu popularu, adeca sibotenii la svatulu intieptu alu marelui conducatoriu radicara plat'a invetiatoriu, unu pasiu imbucuratoriu ce e dreptu, inse mai multu nu s'a facutu. Feciorulu dlu jude numai decâtu intrâ in salariulu celu imbunatatitu, apoi acêsta a fostu si scopulu imbunatatirei — si s'a pusu sa invetie copiii insetati dapa invetiatura. Spre laud'a sea sa fia dîsu, ca densulu s'a lasatu de acsiom'a aceea practisata in nêmulu seu si au instruat copiii dapa recerintiele de acum ale invetiamentulu. Acsiom'a aceea erâ, câ sa nu se dea altui'a invetiatur'a (cea calvinesca) a Vioresciloru, pentru ca dapa cum se obicinui a dice reposatulu preotu betrânu, ingropatu cu atâta pompa de feciorii sei, câtra unu invetiaturu vechiu („nu dá pén'a in mân'a strainului, ca mâne poi-mâne ti-o va luâ din mâna“) invetiatur'a avé sa ramana unu dreptu exclusivu alu familiei loru. Acêsta acsioma adî nu se mai pôte sustiené dea-dreptulu, dara a mai lucrâ pre căli indirecte pentru sustinerea ei vedu din activitatea acestoru ômeni, ca e cu putintia.

De aceea pismnescu acesti ômeni pre totu satênulu, care se încerca a-si dá copilulu seu la scôli mai inalte si se silescu a-i pune tôte pedecile, câ sa nu se pôta radica la nivelulu culturei loru si prin acêsta la ôre-care deregatoria comunale. Dovêda suntu persecutiunile loru necurmate îndreptate câtra toti individi cari trecura preste pragulu scôlei popularie si se dusera la institute mai inalte. —

Invetiamentulu la noi merge mersulu racului. Multi factori contribuie la acestu regresu si primulu factoru e domnulu jude comunalu, care se sustiene si adî in inspectoratulu scôlei fâra de a lucrâ ce-va pentru caus'a scôlei. Cându comitetulu bisericescu alege altu inspectoru scolaru, atunci scaunulu protopopescu sab pretestu, ca dlu jude e unu omu cu cultura inalta si demnu de atare postu, nu intaresce alegerea altui inspectoriu, dara ard'o foculu cultur'a aceea, care o mai are si judele nostru comunalu! ce folosu ca e cultu, si nu lucrâ nimic'a pentru promovarea culturei?

A fi cultu si a nu te interesâ de promovarea culturei standu in unu postu care impune o detorintia intru promovarea acelei'a, si totusi a remanê, dapa parerea unor'a in postulu aceli'a — singuru

pentru enalificatiunea neactiva spre dann'a invetiamentulu — acêsta aru fi o judecata, carea numai o di in creeri scrintiti pôte nasce. Ce folosu pôte aduce unu pomu impodobitu cu frundia, dara fâra nici unu rodu? Aceli'a celu multu pôte infrumsetia o gradina, dara noi avemu trebuintia de arbori roditori, iera nu de podôba frundiiloru. Nôue ne trebuie ômeni cari sa nu stea cu mânilu in sinu' ci numai sa se mandrêca cu titulu de inspectoru, si cari sa respunda detorintei loru! — A aduce invetiaturu dela unu institutu si a nu le practisâ ba a lucrâ contra acelor'a, nu mi se vede a fi cultura. Sêu pôte pre tempulu cându au studiatu inspectorulu nostru in Aiuda sa se fi propagatu, astfelu de invetiaturu?!! Atunci lu escusâmu, căci calvinii Aiudului suntu de vina, dara pâna ne vomu convinge despre adevêrulu acestei asertiuni, remanem pre lângă alta parere.

(Va urmâ)

Varietâti.

*** (+) Ioan'a contes'a Rhédey de Kis-Rhéde in numele seu precum si in numele prunciloru sei minoreni: Emilia Victoru Ioanu, Mihailu, Ludovicu Ioan'a, Gabrielu si Franciscu; — alu parintiloru sei, — alu fratelui seu: Ludovicu, sororei: Iulian'a maritata: Bêl'a Frater; mai departe in numele fratiloru si sororiloru repausatulu: Ioanu si sociei acestui'a: An'a Fogarasi, Constantinu, Mari'a, maritata: Iosifu Lemény; Elen'a maritata: Nistoru Ganea; Iuliu si sociei sece Irin'a Nistoru, cumnatulu repausatulu: Nicolau Marinovicu si copiii acestui'a, unchulu seu Ioanu Oaitiu si copiii acestui'a, precum si in numele consangeniloru si amiciloru celoru multi cu inima frânta de dorere anuncia môrtea sociulu seu amatu, consangenulu afectionatu si amiculu sinceru Georgiu Bardosi, jude ordinariu la tabl'a reg. judiciaria intemplata in urm'a inflamatiunei stomaculu in 14 Novembre a. c. cal. non la ôre 3 dimini'ta in etate de 56 ani, avendu o casatoria fericita de 18 ani. Remasitiile repausatulu se voru stramutâ dapa tinerea ceremoniei rituali gr. cat din cartirulu „Hajoskôz“ la mosi'a familiara in S. Martinulu de câmpia in 15 l. c. la 3 ôre d. m. Fia-tieren'a usiôra!!

Moresiu-Osiorhein, 15 Novembre 1873 c. n.

(+) La 29 Octocre a perdutu Români'a unu bunu patriotu; pre Alexandru C. Golesecu.

Dêca se pôte rostî intre noi cuvintele: patriotismu, devotamentu, modestia abnegatiune, sacrificiu, se potu dice vorbindu-se de repausatulu Alexandru C. Golesecu, care tôte vieti'a lui a fostu o intrêga neinteresare neatinsa de nici unu f-lu de egoismu.

Phloponulu, Martiru voluntaru, 'si a petrecutu vieti'a in aspiratiuni nobili, pre cari le incuragian desceptiunile ce nu au pututu nici odata sa le materializeze.

Moralitatea i-a fostu natur'a. Ur'a si pism'a n'au desnatoratu nici odata acêsta fiintia de elitu, numai amoru amicia.

Alexandru C. Golesecu, a fostu in tôte impregiurârile unu personagiu fâra personalitate; s'a datu pre elu totu deun'a fâra sa se reclame vreodata.

Apostolu neobositu alu ideei in care erâ convictiunea sea, n'avea alta tienta de câtu reesit'a, pentru care se espunea pericoliloru.

Calomni'a si amenintiarea trecea pre lângă densulu ca si laud'a si incuragiarea, fâra sa-i alu tereze caracterulu, fâra sa-i infrânga actiunea.

Decisu, perseverentu in idea s'a, l'amu admiratu si chiaru cându nu l'amu aprobatu.

Philadelfulu-philomitoru, s'a stensu in caminulu parintescu in comun'a Goleseci, unde ilustrulu seu parinte meditâ, cu junele Heliade. Capatinênu si altii, regenerarea patriei; unde Tudoru Vladimirescu 'si asediase cartierulu generale, si unde adorabil'a s'a mama practica virtutele crestine de mai multe diecimi de ani.

In sinulu acestei familii numerose si irrepro-sabile, s'a stinsu omulu irrepro-sabile, alu cârni nume se va alipi de alu parintelui seu si de istori'a localitâti, unde 'si a datu sfersitulu spre a via acolo de unde venise anim'a s'a.

Alexandru C. Golesecu este, de-si in alu doile planu, figur'a cea mai pura ce a remasu pura din 1848 pâna la ôr'a sea din urma.

Fia eterna memori'a lui Alexandru C. Golesecu, in vieti'a lui remâna esemplu intre cei ce voru vorbi de densulu.

Cesaro Boliacu.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetiatoresci la scôlele din armatôrele comune, se escrie concursu pâna in 14 Novembre cal. vechiu a. c.

1. Santandrasiu salariu anualu 150 fl. v. a. cartiriu si 2 stargeni de lemne.
2. Santuhalmu 200 fl. v. a. cartiriu si 2 St. lemne.
3. Lesnicu 120 fl. cartiriu, gradina si 4 stangini de lemne.
4. Radulesti 80 fl. cartiriu 5 mertie bucate, 8 st. de lemne.
5. Betrân'a 124 fl. cartiriu 60 mertie bucate si lemne de incalditu câte trebnescu.
6. Tiss'a 110 fl. 34 mertie bucate cartiriu si lemne.

Doritorii de a ocupa unulu din aceste posturi sa-si asterna supliciele instruite in sensulu Statutulu organicu pâna in terminulu de susu la subscrisulu.

De v'a in 22 Octocre 1873.

Pentru Comitetulu parochiali

Ioanu Papiu

(2—3)

Protopopu.

Nr. 346 1873.

Concursu.

Spre reintregirea statiunei parochiale Lofnicu cu fili'a sea Kovaru cu parochu actuale, tienetôre de Protopresbiteratulu Cohalmului, se escrie concursu pâna in 25 Novembre a. c. st. v.

Emolumentele: 1) Portiune canonica de aratu 6 jug. si 1 1/2 jug de fênu; 2) Dela 45 familii câte o ferdela de grâu, si dela 12 familii neorustice câte o jumetate ferdela de cucuruзу, din mitera; din filia: dela 10 familii câte o ferdela cucuruзу, si dela 6 neorustici câte o jumetate ferdela 3) Veniturile stolârie obicinuite. (Se observêza aceea ca casa parochiale aici nu esista)

Concurentii se avisedia, a-si tramite pâna la terminulu prefiptu petitiunile loru subscrisulu, instruate in sensulu Stat. org.

Cohalmu, 30 Octomvre 1873.

In contielegere cu comitetulu paroch. resp.

Nicolau D. Mircea,

(2—3)

adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante Jaculu românu protopopiatulu Tarnavei de susu cu terminu pâna in 20 Decem. a. c.

Emolumentele suntu:

1) Edificiile necesare 2) 7 jugere 764 □ st. aratara si fenatiu, 3) lemne de incalditu de câte are lipsa.

4) Dela 52 de familii 52 de ferdele cucuruзу sfarnitu si 52 de dile de lucru.

5. Stola usuata.

Competitorii au de asi ascerne pâna la terminulu de susu, concursule loru instruate in intielesulu Statutulu org: subscrisulu.

Alm'a in 4 Noemvrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Ioanu Almasianu

(2—3)

Protopresb. gr. or.

Ad. Nr. 298/1873.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci la scôla confessionale gr. or. din Vidr'a de susu, protopresbiteratulu Zlathn'a de susu, se escrie prin acêsta pâna in 21 Novembre st. v. a. c. concursu

Emolumentele suntu:

In bani gat'a 200 fl. v. a. cartiriu liberu in edificulu scôlei si lemne de incalditu.

Concurentii pâna la terminulu mentionatu sa-si tramite la subscrisulu documentele de cualificatiune in sensulu „statutulu organicu.“

Campeni 29 Octomvre 1873.

Cu contielegere comitetulu parochialu.

Ioanu Patiti'a,

(3—3)

protopopu.